РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У 9464/15
19.01.2018. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Слађане Бојовић и Радојке Маринковић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Симићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А., предузетника – Б.Б. Агенција за књиговодствене услуге и истраживање тржишта са седиштем у Н. Б., ..., поднетој против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа, Сектор за порескоправне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак Београд, сада Министарство финансија Републике Србије – Сектора за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Београда, ради поништаја решења туженог број: 300-433-05-00706/2015-I1000 од 12.05.2015. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 19.01.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за порескоправне послове и координацију, Регионално одељење за другостепени поступак број: 300-433-05-00706/2015-I1000 од 12.05.2015. године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Пореске управе Филијале Нови Београд 2, број 0132-433-05-6541/2014-01 од 06.03.2015. године. Ожалбеним решењем од 06.03.2015. године тужиљи је одређена принудна наплата обавезе по основу јавних прихода из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника преносом средстава са рачуна пореског обвезника укључујући и средства на девизном рачуну на уплатне рачуне јавних прихода по основу пореске обавезе доспеле за плаћање до 18.07.2014. године а која није плаћена у законском року са обрачунатом каматом до дана доношења решења као и једнократном таксом за принудну наплату у укупном износу пореског дуга од

2.187.366,19 динара и наложено Народној банци Србије – Дирекцији за регистре и принудну наплату – Одсек за пријем основа и налога принудне наплате Крагујевац да одмах по пријему решења предузме мере из своје надлежности у складу са одредбама Закона којим се уређује платни промет ради принудне наплате доспеле а неплаћене пореске обавезе са обрачунатом каматом у износима ближе наведеним у диспозитиву ожалбеног решења.

Тужбом поднетом Управном, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводима тужбе указује на повреду члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, јер тужени није узео у разматрање наводе изнете у тачки 1. жалбе у којима је тужиља указала да јој је уручена опомена 29.08.2014. године и да је у складу са правном поуком у законском року доставила поднесак који је насловима као жалбу у којој је искористила право да укаже да износ пореског дуга наведен у опомени није усаглашен са пореском обавезом и да тај дуг износи знатно мање у односу на стање дуга исказано у наведеној опомени, а коју повреду сматра од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари. Сматра да јој је повређено право на учешће у поступку по изјављеној жалби јер је телефоном позвана да дође у службене просторије што није могла да учини истога дана уз молбу службеном лицу да позове за неколико дана због здравственог стања, али да службено лице које се сагласило са молбом тужиље није више позвало, већ је донето ожалбено решење те да је поступајући на наведени начин првостепени орган на основу погрешно утврђених материјалних чињеница неусаглашеног износа пореског дуга који је оспорен од стране тужиље донео решење о тренутној наплати. Оспорава наводе из образложења оспореног акта којима се наводи да је увидом у списе утврђено да је тужиља изјавила жалбу на примљену опомену што није дозвољено, јер је наведени акт назван жалба на опомену одбијен закључком као неоснован чиме је тужиљи ускраћено право да користи члан 71. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, односно да се првостепеним органом расправи спорна питања у вези са висином исказаног пореског дуга у опомени. Сматра да је првостепени орган био дужан у складу са Законом о општем управном поступку да по пријему акта који је грешком назван жалба на опомену, позове и укаже тужиљи на учињени пропуст те одреди рок у коме тај пропуст треба да се отклони па тек ако то не учини у остављеном року донесе закључак којим се поднесак одбацује. У смислу наведеног позива се и на став Управног суда из пресуде У 27641/10. Сматра да је указивањем да је тужиља као порески обвезник могла у поступку по жалби да ангажује пореског пуномоћника у супротности са чланом 24. став 1. тачка 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији којим је прописано да порески обвезник има право да од Пореске управе бесплатно добије информације о пореским прописима из којих произилази његова пореска обавеза а ако је неук и основну правну помоћ. Стога сматра да је сагласно наведеним одредбама првостепени орган био дужан да тужиљу као неуку странку упозна са правима да у поступку по жалби може учествовати њен пуномоћник али да то није првостепени орган учинио. Из изнетих разлога предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не захтева непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Оцењујући законитост оспореног решења Управни суд налази да тужиља основано тужбом указује да је тим решењем повређен закона на њену штету.

Одредбом члана 71. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС", бр. 80/02...105/14), прописано је да ће Пореска управа пореском обвезнику који, у целости или делимично, није о доспелости платио порез, односно споредно пореско давање, осим у случајевима из члана 74. став 7. тачка 1) овог закона, послати опомену о врсти и износу пореза, односно споредних пореских давања доспелих за наплату у року од 30 дана од дана доспелости, којом му налаже да доспели износ плати одмах, а најкасније у року од 30 дана од дана доспелости, којом му налаже да доспели износ плати одмах, а најкасније у року од пет дана од дана опомене, са обрачунатом каматом од дана издавања опомене до дана уплате доспелог пореза односно споредних пореских давања, а према ставу 2. истог члана закона, опомена из става 1. овог члана садржи и поуку пореском обвезнику да у року од пет дана може са Пореском управном да расправи спорна питања у вези врсте и износа пореза, односно споредних пореских давања доспелих за наплату.

Одредбом члана 77. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији је прописано да Пореска управа почиње поступак принуде наплате пореза, односно споредних пореских давања, доношењем решења о принудној наплати пореза ако порески обвезник није платио порез, односно споредно пореско давање у року из члана 71. став 1. овог закона.

Код наведених законских одредаба и имајућу у виду одредбу члана 4. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, којом је прописано да је пореска управа дужна да утврђује све чињенице које су битне за доношење законите и правилне одлуке, посвећујући једнаку пажњу онима које иду у прилог и на штету пореског обвезника, по оцени Управаног суда, правилно тужени у образложењу оспореног решења налази да је наведеном одредбом члана 71. Закона о пореском поступку и пореској администрацији створен правни основ којим се омогућава пореском обвезнику да учествује у поступку пре покретања поступка принудне наплате и са надлежним пореским органом расправи спорна питања у вези врсте и износа доспеле а неплаћене пореске обавезе.

У конкретном случају из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио жалбу тужиље као неосновану, јер је нашао да је правилно првостепени орган на основу аналитичког прегледа упита стања на рачунима јавних прихода тужиље, као пореског обвезника, са обрачунатом каматом утврдио да тужиља дугује на дан 18.07.2014. године, укупан износ пореског дуга од 2.187.366,19 динара, те да је на основу тих података сходно члану 71. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, донео опомену број 0132-433-01-6541/2014-01-I1B05 од 18.07.2014. године, која је уручена тужиљи. Надаље тужени налази да како тужиља наведену пореску обавезу са обрачунатом каматом није уплатила у року остављеном опоменом, која јој је уручена у складу са чланом 36. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, а да је увидом у списе предмета утврдио да је тужиља изјавила жалбу на примљену опомену, што није дозвољено, јер пореска опомена не представља порески управни акт и против опомене се не може изјавити жалба, то је по оцени туженог, првостепени орган правилно поступио када је донео ожалбено решење о принудној наплати.

Међутим, тужиља је у жалби указивала, а које наводе понавља у тужби, да је у року остављеном у наведеној опомени, пред првостепеним органом оспорила износ утврђене пореске обавезе, те да то што је акт насловила као жалбу уместо као приговор не мења његову садржину, због чега сматра да је пре доношења решења о принудној наплати, порески орган био дужан да са тужиљом расправи спорна питања. Стога Управни суд налази да спрам стања у достављеним списима и правних прописа на које се тужени позива, образложење оспореног решења не садржи ваљане разлоге за несумњив закључак туженог да тужиља у поступку који је претходио доношењу ожалбеног решење није пред надлежним пореским органом оспорила спорна питања у вези врсте и износа доспеле а неплаћене пореске обавезе наведене у опомени од 18.07.2014. године, а следствео томе ни за правилност одлуке дате у диспозитиву и правилност закључка туженог да је првостепени орган у потпуности поступио у складу са Законом о пореском поступку и пореској администрацији када је донео ожалбено решење, те да наводима жалбе није доведена у питање правилност и законитост тог решења. Са наведеног, по оцени суда, оспореним решењем су учињене повреде правила поступања прописане одредбама члана 199. став 2. у вези члана 235. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку, а које повреде су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

У поновном поступку тужени орган је дужан да отклони повреде правила поступања на које му је указано овом пресудом те након тога, оценом свих навода истакнутих у жалби и доказа у списима, донесе ново на закону засновано решење о жалби тужиље, при чему је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка изнетих у пресуди сагласно члану 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде

применом члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.01.2018. године, 15 У 9464/15

Записничар **Председник већа-судија**
Небојша Симић,с.р. **Гордана Џакула,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ